

d ů v o d ů:

Pro posouzení oprávnění žalobkyně k žalobě nemá významu, zda v čase podání žaloby byl vedlejší závod (filiálka) žalující banky v Hradci Králové znovu zapsán v rejstříku hlavního závodu. Dovolatelka upírá žalobkyni, která podala žalobu pod označením Česká průmyslová banka, filiálka v Hradci Králové, oprávnění k žalobě z důvodu, že od 7. března 1923 do 11. března 1927 byla u obchodního soudu v Praze zapsána firma Česká průmyslová a hospodářská banka v Praze s odštěpným závodem v Hradci Králové, který byl zapsán dne 29. března 1923. Tím prý zanikla do té doby trávající firma Česká průmyslová banka se všemi filiálkami. Od 11. března 1927 prý zní firma hlavního závodu opět Česká průmyslová banka, ale filiálka této nové firmy není prý znova v rejstříku zapsána. Dovolatel jest na omylu. Osobností k právu způsobitou a procesním podmětem jest akciová společnost s firmou »Česká průmyslová banka«. Má-li tato akciová společnost vedlejší závody, mohou tyto pod svou firmou (jako filiálky) žalovati z obchodů, týkajících se vedlejšího závodu. Podmětem sporu zůstává však vždy sama akciová společnost. Při změně firmy nemusí vedlejší závod, zapsaný dříve při staré firmě akciové společnosti, býti znova zapsán do rejstříku, by akciová společnost mohla z obchodů vedlejšího závodu žalovati pod jeho firmou. Stačí, že nová firma byla zapsána, a není vůbec důvodu pro nový zápis vedlejšího závodu, který byl již dříve zapsán a nebyl vymazán, jen proto, že se změnila firma akciové společnosti. Proto nebylo třeba zjišťovati, zda byl vedlejší závod žalobkyně znova zapsán do rejstříku hlavního závodu po změně firmy »Česká průmyslová a hospodářská banka« na »Česká průmyslová banka«.

Čís. 10356.

Pro směnečný závazek jest bez významu, zda směnka byla podepsána z ochoty, či z jiné pohnutky.

Námítku nepřevoditelnosti směnky, nebyl-li zákaz převodu pojat do samé směnky, mohl by směnečný dlužník vznésti jen, kdyby majitel směnky o tom věděl.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1930, Rv I 1501/30.)

Směnečný platební příkaz byl k námítkám žalovaného ponechán v platnosti soudu všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Dovolatel namítl proti směnečnému platebnímu příkazu kromě nedostatku žalobce oprávnění k žalobě, že nebyla vyplacena valuta, že podepsal směnku jen z ochoty, že bylo ujednáno, že výstavce P. nedá směnku do oběhu a že při tom byl žalobce přítomen, takže šlo jen

o směnku depotní a že se její doplnění žírem na žalobce stalo bezprávně. Námitku nevyplacení valuty lze vznést jen, stalo-li se převzetí směnečného závazku za smluveného předpokladu nebo za podmínky výplaty valuty. To žalovaný netvrdil. Pro směnečný závazek, který jest založen podpisem, nemá význam, zda směnka byla podepsána z ochoty či z jiné pohnutky, an podpis z ochoty zakládá směnečný závazek právě tak jako podpis z jiného důvodu. Významnou byla by námitka dohody, že výstavce a remitent směnečný P. nedá směnku do oběhu, že zůstane jenom u něho v úschově, takže podle takovéto dohody měla býti směnka považována za rectasměnku ve smyslu § 13 sm. zák. Tuto námitku nepřevoditelnosti směnky, nebyl-li zákaz převodu pojat do samé směnky, mohl by vznést žalovaný jen, kdyby žalobce o úmluvě té věděl a uplatňoval tedy platnost převodu směnky na sebe listivě a nepoctivě (§ 87 a § 6 sm. zák.). Ale odvolací soud nezjistil, že nepřevoditelnost směnky byla smluvena, a vychází z pravého opaku, protože žádný svědek nepotvrdil, že směnka neměla býti dána do oběhu.

Čís. 10357.

Ministerstvo spravedlnosti jest oprávněno k návrhu podle § 42, druhý odstavec, j. n., byl-li cizinec tuzemským soudem právoplatně zbaven svéprávnosti. Tuzemské soudnictví jest ve věcech zbavení svéprávnosti cizozemců vyloučeno a nastupuje jen podpůrně v případech §§ 13 a 14 řádu o zbav. svépr.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1930, N I 169/30.)

K návrhu ministerstva spravedlnosti vyslovil Nejvyšší soud podle § 42, druhý odstavec, j. n. zmatečnost soudního řízení, provedeného u okresního soudu civilního pro Prahu-Jih o návrhu Zdenky V-ové, manželky ministerského úředníka v Praze XII., na zbavení svéprávnosti Františka P-a, bývalého řezníka, nyní bytem v Praze XII., v němž byl František P. usnesením ze dne 6. března 1929 úplně zbaven svéprávnosti, jakož i zmatečnost opatrovnického řízení, prováděného na podkladě onoho usnesení u téhož soudu.

Důvody:

Okresní soud civilní pro Prahu-Jih zbavil Františka P-a právoplatně úplně svéprávnosti pro duševní chorobu (sudičství) na návrh jeho neře Zdenky V-ové a vede nad ním opatrovnickví. Ministerstvo spravedlnosti navrhuje podle § 42 druhý odstavec j. n., aby byla vyslovena zmatečnost soudního řízení, protože bylo bezpečně zjištěno, že František P. přísluší domovským právem do Vídně a že jest tedy rakouským státním občanem. Již ve spisech o zbavení svéprávnosti i ve spisech opatrovnických jest uvedeno, že František P. má domovské právo ve Vídni, ale okresní soud nedbal této skutečnosti a nevyvodil z ní právní důsledky.